

vorbricht?) H. c. 19. Viell. दिनात्त zu verbessern; vgl. दिनात्तक.
 दिनात्यय (दिन + अत्यय) m. *Ablauf des Tages, Abend* H. c. 19.
 दिनाद्दि (दिन + अद्दि) m. *Tagesanbruch* RĀGĀN. im ÇKDr.
 दिनाधीश (दिन + अधीश) m. *der Herr des Tages, die Sonne* PAÑ-
 KĀT. I, 231.
 दिनात्त (दिन + अत्त) m. *Ende des Tages, Abend* AK. 1, 1, 3. RAGH.
 2, 15. 4, 1. RĪT. 1, 1. VID. 54.
 दिनात्तक (दिन + अत्तक) m. *Finsterniss (dem Tage ein Ende machend)*
 TRIK. 1, 2, 2.
 दिनारम्भ (दिन + आरम्भ) m. *Tagesanbruch* WĪLS.
 दिनार्ध (दिन + अर्ध) *Mittag* SŪRĀS. 3, 12.
 दिनावसान (दिन + अवन) n. *Ende des Tages, Abend* H. 140. RAGH. 2, 45.
 दिनास्त्र (दिन + अस्त्र) n. *Tagesgeschoss, Bez. einer Zauberformel*
 Verz. d. Oxf. H. 98, b, 9.
 दिनिक्रा (von दिन) f. *Tagelohn* ÇABDAM. im ÇKDr.
 दिनीकर (दिन + 1. कर) *auf Tage reduciren: दिनीकृत्य* SŪRĀS. 1, 49.
 दिनेश (दिन + ईश) m. *Herr des Tages: 1) die Sonne* H. 97, Sch. VĀ-
 RĀH. BRH. S. 88, 7. BRH. 4, 13. 20 (19), 4. 24 (23), 7. — 2) *Regent eines Ta-*
ges VARĀH. BRH. S. 47, 59.
 दिनेशात्मज (दिनेश + आत्मज) m. *der Sohn der Sonne, der Planet Sa-*
turn VARĀH. BRH. 2, 1.
 दिनेश्वर (दिन + ईश्वर) m. *der Herr des Tages, die Sonne* HARIV. 2474.
 R. 1, 46, 16. BHARTṚ. 2, 27.
 दिनाग्राम (दिना + ग्राम) m. N. pr. eines Dorfes der Kḥāçaka RĀGĀ-
 TAR. 8, 3018. 3034. 3052.
 दिव्, दिव्यति *erfreuen (प्रीणान्)* DHĀTUP. 13, 83. — Vgl. धिन्व्, जिन्व्.
 दिव्, दिवते *träufeln* DHĀTUP. 10, 1, v. 1. für तिव्.
 दिव् (vom desid. von दम्) adj. *Schaden zuzufügen beabsichtigend:*
 न वं दिव्मन्ति दिव्मवो न कुक्काणो जनीनाम् RV. 1, 23, 14. 7, 104, 20. —
 Vgl. राष्ट्रं, धिप्सु, दिदम्भिषु.
 दिव्, दिव्यते *aufhäufen* VOP. in DHĀTUP. 33, 4. — Vgl. डिप्.
 दिव्, दिव्यते *dass. ebend.; दिव्यति antreiben* VOP. in DHĀTUP.
 32, 132.
 दिव्य adj. so v. a. देय oder दानार्ह (nach Durga zu Nir. 3, 15): ति-
 म्बुषां संततीनां श्यावः प्रेषिता भुवद्भसुर्दियानां पतिः RV. 8, 19, 37.
 दिव् (= 1. दर) *Riss, Bruch in कलशे*.
 दिव्यक *Spielball* TRIK. 2, 6, 43.
 दिलीप m. N. pr. eines Ahnen des Rāma, eines Sohnes des Ançu-
 mant und Vaters des Bhagīratha; nach dem HARIV. und den Pu-
 rāna erscheint zwischen diesem Dillipa und Rāma noch ein zweiter
 Dillipa. TRIK. 2, 8, 3. MBH. 1, 2109. 3, 9915. fgg. 5, 3631. 7, 2263 (ऐलवि-
 ल्). fgg. 12, 964. fgg. HARIV. 808. fgg. 820. 990. fgg. R. 1, 43, 2. fgg. 70,
 37 (GOBR. 72, 26). 2, 110, 27. DAÇ. 2, 41. RAGH. 1, 12. fgg. 4, 2. 6, 74. fgg.
 VP. 379. 383. BHĀG. P. 2, 7, 44. 9, 9, 2. Ein 3ter Dillipa erscheint VP.
 437. BHĀG. P. 9, 22, 11. — Vgl. दैलीपि.
 दिलीर = शिलीधक *Pitz* HĀR. 23.
 दिव्क m. N. pr. eines Mannes RĀGĀ-TAR. 8, 1916. दिव्कभृगु 434.
 448. — Vgl. दिव्हा.

1. दिव्, दिव्यति DHĀTUP. 26, 1. P. 8, 2, 77. VOP. 11, 1; दिदेव, दिदेविष P. 6,
 4, 121, Sch. दिदिवम् P. 6, 1, 66, Sch. VOP. 26, 132. डुव्वंस् VOP.; अदेवी-
 त् (hierher und nicht zu देव्) P. 7, 2, 4, Sch. देविष्यति; देविता P. 7, 2,
 49, Sch.; देविता (hierher und nicht zu देव्) P. 1, 2, 18, Sch. 26, Sch.
 VOP. 26, 207; partic. द्यूत s. bes.; ep. auch med. Die Grundbedeutung ist
 viell. *hervorschiessen* (insbes. von Strahlen), trans. *hervorschiessen las-*
sen, werfen, schleudern. 1) *strahlen*, = द्यूति DHĀTUP. देवता: प्रभया या या
 दीव्यन्प्रमुखतो ऽसृजत् BHĀG. P. 3, 20, 22. Vgl. दिव् *Himmel*, 2. दी *leuchten*,
 दीप्, देव, द्यूत्. — 2) *schleudern, werfen* (vgl. दिव्यु, दिव्युत्): अदीव्यद्वाद्रम्
 BHĀTṚ. 17, 87. दीव्यमानं (vgl. P. 3, 2, 129) शितान्वापान् 5, 81. — 3) *Wür-*
fel werfen, mit Würfeln spielen, würfeln, = विजिगीषा DHĀTUP. अन्ता-
 न् und अन्तैर्दिव्यति P. 1, 4, 43. VOP. 5, 8. अन्तैर्मा दीव्याः RV. 10, 34,
 13. पदादीध्ये न देविषाण्येभिः 5. दीव्याव — वृषेण MBH. 3, 2260. दी-
 व्याव (दिव्याव MBH. 3, 3033) N. 26, 4. दीव्यामि शकुने तया MBH. 2,
 2509. 3, 2257. अनेन व्यवसायेन दीव्याम् 2, 2512. पुण्यश्लाकस्य दीव्यतः 3,
 2297. 4, 494. अदेवीत् 2, 2203. न स जानाति देवितुम् 1720. दीव्यस्व 2504.
 दीव्यमान 2003. 3, 2263. 5, 37. त्वयैव तावद्विचक्षणो देविष्यामि DA-
 ÇAK. in BENF. Chr. 186, 2. Mit dem gen. des Einsatzes P. 2, 3, 58. शत-
 स्य दीव्यति Sch. mit dem instr.: तेन (धनेन) दीव्याम्यहं तया MBH. 2,
 2061. को हि दीव्येद्द्वार्याया 2202. यदि निष्कसकृत्त्रेण — अदेविष्यदपि 4,
 534. mit dem dat.: को हि — प्रत्रययैव दीव्यते 533. पुनर्दिव्यामि (sic)
 भद्रं ते वनवासाय 2, 2468. mit dem acc. in den Brāhmaṇa P. 2, 3, 60.
 गामस्य तदहः समायां दीव्येषु: Sch. गां दीव्यधम् ÇAT. Br. 5, 4, 4, 22. —
wetten auf (dat.): एहि सार्धं मया दीव्य दासीभावाय MBH. 1, 1192. —
spielen, scherzen, tändeln überh., = क्रीडा DHĀTUP. विदेवं दीव्यमा-
 ना जात्या आसते ÇAT. Br. 1, 8, 3, 6. स्त्रियो दीव्ये *spiele mit den Wei-*
bern BHĀTṚ. 5, 8. इच्छं स्नेहेन दीव्यती विषयान्बुनेश्वरम् so v. a. *die Sin-*
nenreize spielen lassen 8, 78. mit Jmd spielen so v. a. Jmd (acc.) *zum*
Besten haben: यो नो दिदेवं यतुमा ज्ञयासं (von रुम्) AV. 5, 29, 2. *spielen*
 so v. a. *auf's Spiel setzen*, mit dem gen.: अदेवीद्वन्भुभोगानाम् BHĀTṚ. 8,
 122. *spielen so v. a. freies Spiel haben, sich frei bewegen können*: धनन्तये
 दीव्यति जाठरामिः PAÑKĀT. II, 193; st. dessen वर्धति IV, 66; BENFEY ver-
 muthet दीव्यति. Die Bed. *व्यवहार* im DHĀTUP. hat sich wohl aus P.
 2, 3, 57 eingeschlichen. Vgl. दीवे (u. दीव्) und दीवन, die einzigen Formen,
 welche eine Länge des Wurzelvocals voraussetzen. — 4) *loben* (vgl. प-
 षाति *wetten* und पषायति *loben*) DHĀTUP. ब्राह्मणं दीव्यति = स्तौति P.
 2, 3, 58, Sch. — 5) *sich freuen* (मोद्). — 6) *trunken sein* (मद्). — 7) *schla-*
fen (स्वप्न). — 8) *begehren, verlangen* (कान्ति, इच्छा). — 9) *gehen* DHĀTUP.
 — caus. देवयति *Jmd würfeln lassen*: कितवो यः स्वयं देवितुमनभिज्ञः
 स्वार्थं परान्देवयति KULL. zu M. 3, 159. — desid. दिदेविषति und डुव्व्य-
 ति P. 7, 2, 49, Sch. (fälschlich दिव्यति). VOP. 19, 8. 11. 12. — caus. vom
 desid. *Jmd zum Spielen anreizen*: तेनाडुव्व्यपद्रामं मृगेण मृगलोचना
 BHĀTṚ. 5, 49. — intens. देदिवीति, देद्योति, देदति u. s. w. VOP. 20, 17.
 — अति 1) *höher würfeln*: उत प्रकामतिदीव्यां जयाति RV. 10, 42, 9.
 — 2) *verspielen* (?): तद्वै वित्तं मातिदेवीः MBH. 2, 2041.
 — अधि s. अधिदेवन.
 — आ s. आदेवन.
 — प्र 1) *werfen, schleudern*: प्रादेवीत्परिधम् BHĀTṚ. 9, 9. — 2) *wür-*